

Μήνας Φεβρουάριος

Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 2020

(Ύπαπαντή τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ).

Λουκ. 2, 22 – 40.

Γιορτή καί πανηγύρι μυστικό καί ἀπέραντο ἔχει σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία. Ὁ Νομοθέτης ὑποτάσσεται στούς δικούς Του νόμους. Ὁ Πλάστης καί Δημιουργός στριμώχνεται στήν ἀγκαλιά τοῦ φτωχοῦ Του πλάσματος. Ὁ Ἄναφῆς καί Ἄπροσπέλαστος ψηλαφίζεται ἀπό τά γεροντικά δάκτυλα τοῦ Συμεών καί ἀποκαλύπτεται σ' αὐτό πού ἐπιθύμησε τή θεϊκή ἀποκάλυψη περισσότερο ἀπό καθετί ἄλλο στή ζωή του. Ὁ ἀπόλυτος Διαχειριστής τοῦ χρόνου ξετυλίγει τό ἀπροσπέλαστο μέλλον μπροστά στά γεροντικά μάτια τοῦ Συμεών, γιὰ νά τό παρουσιάσει καί αὐτός μέ τή σειρά του μπροστά στήν εὐλογημένη καί γλυκύτατη ἀειπάρθενη Μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι πολλά τά δεδομένα τῆς ἡμέρας καί οἱ δυνάμεις μας εἶναι ἐλάχιστες, γιὰ νά τά προσεγγί-

σουμε καί νά τά ἐρμηνεύσουμε. Τό μόνο λοιπόν πού μᾶς ἀπομένει εἶναι νά τά ἀπολαύσουμε καί νά χαροῦμε τίς πνευματικές εὐλογίες πού βγαίνουν μέσ' ἀπ' αὐτά.

Ἡ πρώτη μεγάλη εὐλογία εἶναι ἡ ἀστείρευτη διάθεση τοῦ Θεοῦ νά εἶναι μαζί μας. Ὅπως δέ δίστασε νά κουρνιαῖ μέσα στή γεροντική ἀγκαλιά τοῦ πρεσβύτη Συμεών, ἔτσι δέ διστάζει νά εἰσέλθει καί νά φωλιάσει μέσα στήν ἀγκαλιά τοῦ κάθε πιστοῦ πού Τόν ἐπιθυμεῖ καί Τόν ψάχνει. Μέ τό μεγάλο καί ἄφατο μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἐναγκαλίζεται τό κάθε παιδί Του καί ἐνώνεται μέ τό πλάσμα Του ὄχι συναισθηματικά καί ἐξωτερικά, ὅπως ἔγινε μέ τό Συμεών, ἀλλά οὐσιαστικά καί ἀπόλυτα, ἀληθινά καί ὄντολογικά, ὅπως γίνεται μέ τόν καθένα πού Τόν ἀναζητάει καί Τόν πιστεύει. Τό πρῶτο μεγάλο δῶρο εἶναι ὅτι ὁ Θεός δέ γίνεται ἀπλῶς φίλος τοῦ ἀνθρώπου, γίνεται σύναιμος καί συγγενής, ἀληθινός Πατέρας καί ἀληθινός Ἀδελφός τοῦ κάθε πιστοῦ. Μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ Χριστός γίνεται ἡ ἀνάσταση τῶν ἀνθρώπων καί ἡ μοναδική, ἀτελείωτη ζωή τους.

Ἡ δεύτερη μεγάλη εὐλογία τῆς ἡμέρας εἶναι ὁ ἀπεγκλωβισμός ἀπό τό νόμο καί τό ἄνοιγμα στήν ἐλευθερία. Μέχρι τήν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς ὁ Θεός διαλέγει καί ὁ ἄνθρωπος ὑπακούει. Διαλέγει τό λαό Του, ἐπιλέγει τούς Προφῆτες, ρυθμίζει τή ζωή τῶν ἐκλεκτῶν Του, μέ σκοπό νά προετοιμάσει τήν ἀνθρωπότητα γιά τήν κάθοδό Του μέσα στό σύμπαν καί γιά τήν ἔλευσή Του στόν ἁμαρτωλό κόσμο μας. Ἀπό σήμερα, ὅμως, παύει νά ἐπιλέγει. Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς ἀφήνει τούς ἀνθρώπους νά Τόν διαλέξουν. Τώρα πλέον ὁ Θεός δέν εἶναι ἀναμενόμενος, εἶναι παρών. Τώρα πιά δέν ἔχει νόημα ἡ ὑπαρξη τοῦ νόμου, προκειμένου νά προετοιμαστοῦν οἱ ἄνθρωποι γιά τήν ἔλευση τοῦ Θεοῦ. Τώρα εἶναι παρών ὁ Νομοθέτης καί οἱ ἄνθρωποι στέκονται ἀπέναντί Του ἢ γιά νά Τόν ἐπιλέξουν ἢ γιά νά Τόν ἀπορρίψουν. Τώρα πιά οἱ ἄνθρωποι δέν καλοῦνται νά τηρήσουν κάποιο νόμο. Τώρα προσκαλοῦνται νά ἐπιλέξουν, νά ἀγαπήσουν καί νά μιμηθοῦν τό Νομοθέτη. Ἐτσι καταλαβαίνουμε πόσο μεγάλη εὐλογία εἶναι τή θέση τοῦ νόμου νά τήν πάρει ἡ ἀγάπη καί τή θέση τῆς

ἀναγκαστικῆς ὑποταγῆς ἢ ἐλεύθερη ὑπακοή. Ὄταν σπάσουν οἱ κανόνες καί μείνει ἐλεύθερος ὁ ἄνθρωπος, τότε ἡ σχέση του μέ τό Θεό εἶναι ἀληθινή, διότι εἶναι σχέση ἀγάπης καί ἀμοιβαίου σεβασμοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ κοινωνία μέ τό Χριστό δέν ὀλοκληρώνεται μέσ' ἀπό τυπικές πράξεις καί συμπεριφορές ὑψηλοῦ ἠθικοῦ ἐπιπέδου ἀλλά μέσ' ἀπό τήν ἔνωση τοῦ πιστοῦ μέ τόν Κύριό του, κάτι πού ἐπιτυγχάνεται μέ τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

Τέλος ἡ σημερινή ἑορτή μᾶς προσφέρει μία ἀκόμη εὐλογία. Καθώς ἐκκλησιάζεται ὁ Ἰησοῦς, ἐκκλησιάζει ὀλόκληρη τήν ἀνθρώπινη φύση. Ὄταν εἰσέρχεται στό σπίτι τοῦ Πατέρα Του κάνει τό Ναό σπίτι γιά τόν κάθε ἄνθρωπο. Μετά τή δική Του εἴσοδο ὅλοι πλέον γνωρίζουμε ὅτι τό ἀληθινό μας σπίτι, ἡ πραγματική μας οἰκογένεια, ὁ ἀληθινά δικός μας χῶρος πάνω στή γῆ εἶναι ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι καταλαβαίνουμε γιατί, ὅταν εἰσερχόμαστε μέσα στό Ναό, ὅλος ὁ κόσμος σβήνει. Μέσα στό Ναό τά πάντα χάνονται, τά πάντα ἀνακαινίζονται. Αἰσθανόμαστε ὅτι βρισκόμαστε σ' ἕναν ἄλλο κόσμο, πού δέν εἶναι ξένος, πού μᾶς εἶναι γνώριμος. Ἡ

ἀτμόσφαιρα τοῦ Ναοῦ ἔγινε οἰκεία γιά ὅλους μας
 μετά τόν ἐκκλησιασμό τοῦ Χριστοῦ. Μέσα στήν τό-
 σο ἤρεμη ἀτμόσφαιρα τοῦ Ναοῦ ἡ ψυχή μας ξεκου-
 ράζεται καί φωτίζεται, ἀνανεώνεται καί θεραπεύε-
 ται, ἀναπαύεται καί εὐτυχεῖ. Μέσα στό Ναό ὁ
 ἄνθρωπος δέ συναντᾷ μόνο τό Θεό, συναντᾷ καί
 τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τό συνάνθρωπό του.
 Μέσα στό Ναό ὁ διπλανός εἶναι ἀδελφός, εἶναι
 συγγενής, εἶναι ισότιμο μέλος τῆς ἴδιας
 πνευματικῆς οἰκογένειας. Μέσα στό ναό ἡ ἀγάπη,
 ἐκτός ἀπό κάθετη, γίνεται καί ὀριζόντια. Γίνεται
 μία ἀγκαλιά πού συν - χωράει τούς πάντες. Μέσα
 στό Ναό δέν ὑπάρχουν ἐχθροί, ἀφοῦ ὅλοι εἴμαστε
 ἀδέλφια τοῦ Χριστοῦ καί ἀδέλφια μεταξύ μας. Τό
 κοινό σπίτι πού μοιραζόμαστε καί ἀπολαμβάνουμε
 μέσα στή λατρεία καί τήν προσευχή εἶναι ἡ ἀφορμή
 γιά νά μάθουμε νά μοιραζόμαστε τά πάντα στή
 ζωή μας. Ἐδῶ μέσα στό Ναό μαθαίνουμε πώς ἡ
 χαρά βρίσκεται σ' αὐτά πού μοιράζεσαι μέ τό δι-
 πλανό σου καί ὄχι σ' αὐτά πού κατέχεις γιά τόν
 ἑαυτό σου.

Ὁ ἐκκλησιασμός τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίνει σήμερα τή μεγάλη εὐλογία τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό ὑλικές θυσίες καί προσφορές. Ἡ σημερινή ἑορτή μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Θεός δέν περιμένει τά δῶρα καί τίς προσφορές μας. Ὁ Θεός περιμένει ἐμᾶς τούς ἴδιους. Τό καλύτερο δῶρο γιά τό Θεό εἶναι ἡ παρουσία μας στό Ναό καί ἡ κατάθεση τῶν ἁμαρτιῶν μας στήν ἀγάπη Του. Ὅ,τι ἄλλο προσφέρουμε στό Ναό εἶναι ἐπειδή ἐμεῖς τό θέλουμε καί ὄχι ἐπειδή τό χρωστᾶμε. Δική μας ἀνάγκη εἶναι νά ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη μας μέσα ἀπό τίς προσφορές μας. Τό μεγάλο κέρδος γιά κάθε πιστό εἶναι ν' ἀφιερῶσει μέσα στό Ναό ὅσο μπορεῖ περισσότερο τόν ἑαυτό του στόν Κύριο. Μέσ' ἀπ' αὐτή τήν ἀληθινά ὁμορφη προσφορά συμφιλιώνεται καί ἀγαπάει πρῶτα τό Θεό, δεύτερον τό συνάνθρωπό του καί τέλος τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του.

Οἱ εὐλογίες τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ἄς γίνουν πολύτιμες παρακαταθῆκες γιά ὅλους μας. Ἡ ἔλευση τοῦ Ἰησοῦ στό Ναό καί ἡ ὑποδοχή Του ἀπό τόν πρεσβύτερο Συμεών ἄς μᾶς κάνει νά καταλάβουμε ὅτι καί ἡ δική μας ἀγκαλιά χωράει τό Χριστό,

ἀρκεῖ πρῶτα νά χωρέσει τό συνάνθρωπο. Στήν ἔνωσή μας μέ τόν Κύριο τό μόνο πού ἐπιθυμεῖ νά Τοῦ χαρίσουμε εἶναι οἱ ἁμαρτίες μας. Ἐάν τίς δώσουμε καί ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτές, δέ θά ἔχουμε κάνει ἕνα σωστό δῶρο μόνο στό Θεό, θά ἔχουμε κάνει τό μεγαλύτερο καί πιό ἀκριβό δῶρο στόν ἑαυτό μας. Τότε κάθε δικός μας ἐκκλησιασμός θά εἶναι μία δική μας Ὑπαπαντή ἀπό τό Θεό, ἕνας ἐναγκαλισμός σωτηρίας καί λύτρωσης, πού ξεκινάει ἀπό τώρα καί δέν πρόκειται ποτέ νά τελειώσει. Ἀμήν.